

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 36. SZÁM, 2010. SZEP. 12.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A legutóbbi szolgálatomnak egy konkrét esemény adott ihletet, érdekes, most is

el az istentiszteletre: csak négyen!“ Erre azt mondtam: „Fel se vedd, ez normális.“ A másik telefonbeszélgetés pedig enyhén feldúlta a lelkiismeretemet, amikor ugyanazon a napon délelőtt

Dárius király uralkodásának második esztendejében, a hatodik hónap első napján így szólt az Úr igéje Haggeus próféta által Zerubbábelhez, Sealtiel fiához, Júda helytartójához, és Jósua főpaphoz, Jócádák fiához: Így szól a Seregek Ura: Ez a nép azt mondja, hogy nem jött még el az Úr háza újjáépítésének ideje. Az Úr igéje azonban így szólt Haggeus próféta által: Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever? Azért így szól a Seregek Ura: Gondoljátok meg, mi történik veletek! Sokat vetettek, de keveset hordtatok be; esztek, de nem fogtok jóllakni; isztok, de nem fogtok megrészezedni; ruházkodtok, de nem fogtok meglepedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét. Így szól a Seregek Ura: Gondoljátok meg, mi történik veletek! Menjetek föl a hegyre, hordjatok fát, és építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! - mondja az Úr. Sokra számítottatok, de csak kevés lett, és amit hazahordtatok, azt is elfújtam. Ugyan miért? - így szól a Seregek Ura. Azért, mert az én házam romokban hever, ti meg csak a magatok háza körül szorgoskodtok. Ezért nem adott nektek az ég harmatot, a föld pedig nem hozta meg termését. Parancsomra szárazság sújtotta a földet, a hegyeket, a búzát, a bort, az olajat és mindent, amit a föld terem, sőt az embert és az állatot is, meg mindent, amiért csak dolgoznak. Zerubbábel, Sealtiel fia és Jósua főpap, Jócádák fia és az egész megmaradt nép hallgatott Istenének, az Úrnak a szavára, Haggeus próféta beszédére, amit általa üzent Istenük, az Úr; és az Úrtól való félelem fogta el a népet. Haggeus, az Úr követe pedig ezt mondta a népnek az Úr megbízásából: Én veletek vagyok! - így szól az Úr. És felindította az Úr Zerubbábelnek, Sealtiel fiának, Júda helytartójának a lelkét, meg Jósua főpapnak, Jócádák fiának a lelkét, és az egész megmaradt népnek a lelkét, úgyhogy eljöttek, és nekifogtak a munkának Istenüknek, a Seregek Urának a házában, a hatodik hónap huszonegyedik napján, Dárius király uralkodása második esztendejében.

Hag 1,1-15

hasonló a helyzet. Két telefonbeszélgetés mozdított meg. Az egyiket tiszteletes urunkkal folytattam, amikor is fel akart kérni a mai igehirdetésre. Többek között azt mondta: „Képzeld el, hányan jöttek

édesanyámmal beszélgettem, aki mellékesen aggodalmát fejezte ki lelki életem felett, hogy mindenfelé utazgatok a világban, csak éppen istentiszteletre nem jut időm. Ahogyan az általában minden

kritika következménye, először felháborodtam, hogy igenis fontosak nekem az Úr dolgai, utána mégis elgondolkodtam azon, hogy valóban kevésbé ismer engem a gyülekezet, mert ritkán szoktam eljönni ide, jobbára csak akkor, ha éppen szolgálok. Nem csoda, hogy ezek után csak egy kézenfekvő Ige jutott eszembe, márpedig az, amelyet felolvastam. Sok minden jutott eszembe ezzel kapcsolatosan, miután párhuzamot derítettem fel helyzetem-helyzetünk és Izráel népének akkori helyzete között. Ma tehát egyfajta buzdításra szeretnék törekedni, valamint egy kis mérlegelésre, vajon mi, mint prágai református gyülekezet mit teszünk közösségünk érdekében.

1. Lehetőség

Elsősorban azon gondolkodtam el, mit jelent számunkra az istentisztelet. Mit várunk tőle, mit akarunk, mit várunk Istentől és attól, hogy keresztyének vagyunk? Nem tudom, ti hogyan vagytok vele, de én sajnos eddig kicsit alábecsültem a helyzetet. Ahogyan a tiszteletes úr valamelyik szolgálatában utalt rá, a hit manapság individuális és intim dologgá lett. Beláttam, én is alibista módon belekapaszkodtam ebbe a felfogásba, amely egyrészt szimpatikus, mert a személyes felelősség gyakorlását támogatja, ugyanakkor az eredménye az, hogy hol jövőnk istentiszteletre, hol meg nem. Az a gondolat élt bennem, hogy bizony nélkülem is megtartatik az alkalom és én majd itthon olvasom a Bibliát és imádkozom. Bűnbánatom révén azonban rájöttem, hogy azért hagyom ki sokszor az alkalmakat, mert egyszerűen nem

értettem meg, milyen nagy a jelentőségük. Mennyire túlhalad az igazság és a valóság azon az egyszerű elképzelésen, hogy idejövök, meghallgatom, elmegyek... Akárhova belenézek a Bibliába, akár a most lekióként nem véletlenül választott 133. zsoltárba, az arról tanúskodik, hogy Isten a közösségben jelenik meg, közösség által akar megdicsőülni, közösségben osztódik meg az öröm, a közösségből merítünk erőt, közösség által valósul meg minden áldás, amelyet Isten adni akar ennek a világnak. Ha Jézusra tekintek, azokon a kivételes pillanatokon kívül, amikor a hegyre ment egyedül imádkozni, mindig körül volt véve testvérekkel. A közösségben született szeretet, elsajátított hit és tanítás erős bázisa lett annak az erőnek, amely átjárta az egész világot, amely reménységet nyújtott. Vigasztalásom ebben a saját személyem feletti elszomorodásomban az volt, hogy bizony, nem vagyok egyedül, aki hasonló hibába esett. Haggeus próféta szépen elénk tárja Izráel népének helyzetét, miután véget ért a babiloni fogság és hazatérhettek új életlehetőségekkel. De jaj! Nem tudtak mit kezdeni ezzel. Mint majdnem minden általánosságban gondolkodó embernek, az volt az elsődleges a számukra, hogy földi életüket biztosítsák be. Legyen házuk, termésük, jóllakjanak stb. Minket is párhuzamba lehet vonni velük, mert valljuk be, szeretünk ebben a világban élni és szeretjük azokat a szép dolgokat, amelyet a világ kínál, vagy éppen aggódunk azokért a földi dolgokért, amelyek szükségesek a megélhetésünkhöz. Izráel, úgy mint én, úgy mint mások, nem érez-

te égető szükségét annak, hogy valami közösséget, szent helyet kell felépíteni. De Isten közbeszólt. Nem azért, mert annyira féltene a saját helyzetét, hogy nem lennének imádói vagy kultusza, ahogyan ezt rosszmájúan magyarázni szokták a modern religionisták. Hanem azért, mert – és ez számomra nagyon fontos és felemelő üzenet – emlékeztetni akart a szent feladatunkra. Tudniillik hogy a Benne hívőnek van küldetése, a Benne hívőnek ebbe a világba bele kell hozni a szentséget, a mennyei valóságot, a szent másságot, nemességet. A gyülekezetünkben nemrég szolgált vendég-lelkipásztor igehirdetésében találóan kiemelte, hogy választottság tudata át kell, hogy járjon bennünket. És ebben csak egymást erősítve tudunk növekedni. Mert különben mindent el-söpör a közöny, a földi egyhangúság. Ezzel kapcsolatos a következő gondolat. Ahhoz, hogy mindez a mi gyülekeze-tünkben megvalósulhasson, szükséges, hogy a 133. zsolttár hangulata autentikus legyen. Mire célok? Valóban annyira szeretjük egymást, hogy testvériségről beszélhetünk? Valóban olyan közel ál-lunk egymáshoz, hogy nem tudjuk élet-ünket elképzelni egymás nélkül? Érzem a különbséget az összejövetel szó és a testvéri közösség között. Vajon ideérke-zéskor megvan-e bennünk az az öröm, hogy jaj de jó, hogy itt látom konkrétan ezt vagy amazt a testvéremet? Csak úgy elgondolkodtam ezen és szentimentá-lisan elmosolyodtam, hogy mennyire megváltoztatnák az ilyen viszonyok és viszonyulások a gyülekezet arculatát, haladását...

2. Dolgozzatok

Most pedig elhagyva az ábrándozást, nézzük meg, mit javasol ezzel kapcsolatosan az Úr. Haggeus következő fejezetének 4. versében van az Úr válasza: „*Dolgozzatok!*“ Dolgozzatok rajta! Mindez megvalósulhat, akkor gyertek, csináljuk. Gyertek, építsük fel ezt a szentélyt, a közösséget az Úr elképzelése szerint. Az egészsből csak jó származhat. Építsünk olyan helyet, amely megfelel az Úr elképzelésének, olyan helyet, ahol Haggeus szavai szerint az Úr ismét békességet ad. Tiszteletes urunk azzal a nemes és nagyszabású szándékkal jött közénk, hogy fogjuk össze a csehországi reformátusságot. Nekem pedig úgy tűnik, ha össze akarunk valakit fogni, akkor elsősorban nekünk kell erősnek lennünk. Vonzó példát kell kialakítanunk és ahogyan megismertelek titeket, hiszem, hogy ez menni fog. Izrael népének is lehet tetszett a gondolat, viszont sok DE is létezett. Ez a DE itt is elhangzik olykor: Nincs pénz, gyenge az akarat, nincs perspektíva, nem is tudjuk úgy igazából hogyan. Ugyanaz a probléma jelentkezett akkor ott, mint amivel mi küszködünk. Érdekes, más emberek részéről illelhetne minket a kritika, hogy keresztyén létünkre képtelenek vagyunk erős bázist építeni, pedig „kutya kötelességünk“ lenne. Sőt, ha még messzebbre megyek, sok pozitív vélemény ellenére még Komáromban, zsinati elnökségünk helyén sem igazán tudják, hogyan szemléljenek minket. Azonban Istentől nem kritika jön, hanem buzdítás. „*Légy bátor ...dolgozzatok... én veletek vagyok... mert ígéretet tettem nektek*” (Hag 2,4)

Lehet, hogy ami hátránynak tűnik, mármint az, hogy kevesen vagyunk, inkább előny lehet. Nagy és jelentős gyülekezetekben nagyobb az anonimitás veszélye, köztünk azonban feléledhet valami, ami az első keresztyén gyülekezethez lehetne hasonló. Lehet, hogy idealista szózatnak hangzik mindez, de igazából a mi kezünkben van a dolog. A nagy dolgok elején mindig a gondolat, a buzdítás, lelkesedés állt, nem utolsó sorban a hit, hogy mindezt meg lehet valósítani. Izrael is megvalósította. Mert megszületett a koncepció, mert így kívánták. Nagymamám mindig mondogatta: Ki mint veti ágyát, úgy alusza álmát... Rajtunk múlik, milyen álmot álmodunk és milyen álmot akarunk élni majd.

3. Krisztus építése

Krisztusnak is megvolt az álma, koncepciója. Neki sem volt pénze, otthona, vagy elismertsége a hatalmasok körében. Az Ő álma – ha szabad így kifejezni magam – az ember megszabadítása, az örök élet, új lehetőség és – amiről itt egész idő alatt beszélünk: az Ő nevében élő közösség volt. Nem egyszer idézem János evangéliumából ezt az Igét, mert szeretem: „...*hogy mindnyájan egyik legyenek, úgy ahogyan te, Atyám én bennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek...*“ (Jn 17,21) Mi volt Krisztusnak az eszköze ennek megvalósításában? Ugyanabban az imádságban kifejezi: „*én ő értük odaszentelem magamat...*“ (Jn 17,19) Krisztus megmutatta, hogy semmiféle áldozat nem tartja Őt vissza küldetésétől, még a legnagyobb sem: a kereszthalál. Tőlünk ez

nem kívántatik. De mégis kínálkozik a kérdés, mi milyen áldozatokat vagyunk készek felmutatni? Az áldozat szónak, Krisztus halála fényében ugyan fájdalmas utóíze van, hogy valami nekünk nem tetsző megerőltetésről van szó. De Krisztus saját áldozatáról úgy beszélt, mint a maga odaszenteeléséről, aminek igen nemes és örömteljes kicsengése van. Tehát hiszem, hogy Isten erejével mi is képesek vagyunk olyan áldozatokra – például több aktivitásra, több lendületre stb. –, amelyek által kimutatjuk Isten iránti hódolatunkat, szeretetünket. Kedves testvéreim, bevallom, én személyesen nem igen sok áldozatot mutattam eddig. És nem igen sok áldozatot mutattam irántatok sem. De hiszem, hogy tudok és ezentúl akarok is veletek együtt tenni valamit azért, hogy erről a gyülekezetről is el lehessen mondani azt, amit a 133. zsoltár mond: „*Ó mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!*“ (Zsolt 133:1) A héber szöveg pontosabb fordításában: „*Ímé, mily jó és gyönyörű, amikor a testvérek együtt laknak/ ülnek/ időznek/ ünnepelnek.*” Százszázalékosan meg vagyok győződve arról, hogy a közös jövő, a gyülekezet jövője, ugyanolyan fontos, mint a személyes boldogságunk. Adjon nekünk az Úr erőt, akaratot, bátorságot és buzdítását, hogy nekünk is sikerüljön felépítenünk a méltó szentélyt.

Ámen!

(Elhangzott 2010. szeptember 5-én,
az Igét Ő.A. hirdette)

KEDVES BARÁTOM!

Figyeltelek, ahogy ma reggel felkeltél, és reméltem, hogy beszélni fogsz hozzám, még ha csak egy pillanatra is, de megkérdeznéd a véleményemet, vagy megköszönnéd azt a jót, ami tegnap történt veled.

De észrevettem nagyon elfoglalt voltál. Egyszer egy ideig várnod kellett, 15 percig tétlenül üldögéltél.

Aztán láttam, beszélni akarsz velem, de te e helyett a telefonhoz rohantál, és felhívtad egy barátod, hogy megtárgyaljátok a legújabb pletykákat.

Egész nap türelmesen néztelek. Végsősoron azt hittem, több dolgod volt annál, mintsem hogy szakítani tudtál volna rám egy kis időt.

Észrevettem, hogy ebéd előtt körülnéztél.

Talán kínosnak érezted, hogy hozzám szólni, ezért nem hajtottad meg fejed.

Mikor három vagy négy asztallal odébb néztél, láttad, amint néhány barátod röviden beszél hozzám, mielőtt enni kezdett.

Te nem tetted.

Rendben.

De még van idő, és remélem, hogy egyszer majd fogsz velem beszélni.

Hazamentél.

Úgy tűnt, sok dolgod van.

Miután néhányat elvégeztél, bekapcsoltad a tévét.

Te csak ültél, és gondolatok nélkül nézted a műsort.

Ismét türelmesen vártam, míg tévézés közben megvacsoráztál, de most sem szoltál hozzám.

Lefekvéskor túl fáradtnak látszottál. Jó éjt kívántál a családotnak, majd bezuhantál az ágyba és pillanatok alatt el is elaludtál.

Ez érthető, mert talán fel sem tudod fogni, hogy én mindig ott vagyok melletted.

Türelmesebb vagyok, mint gondolnád. Meg akarlak tanítani arra is, hogy légy türelmes másokkal.

Nagyon szeretlek téged, és minden nap várok egy fejbólintásra, egy imára vagy a szíved hátatelt részére.

Nagyon nehéz egyoldalúan beszélgetni. Nos, te ismét felkelsz, és én újra várni fogok rád a szeretetemmel.

Remélem, ma szánsz rám egy kevés időt.

Legyen szép napod!

Barátod, Isten
(Forrás: internet)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Biblióra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő biblióra időpontja **október 10.**, a téma Pál apostol megtérése – az Apcsel. 9. része alapján.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: **Éles György**, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentisztelet időpontja egyelőre ismeretlen. Kérjük kísérjük figyelemmel a hirdetéseket.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezet vezetősége az **újkenyérért való úrvacsorás hálaadó istentisztelet** dátumát **2010. szeptember 19-ére** jelölte ki.

– Gyülekezetünk 80 euróval támogatja a Fénysugár Polgári Társulás és a kassai református gyülekezet által szeptember 18-án megrendezésre kerülő **Gyermekmunkás konferenciát**, támogatva ezáltal a felvidéki gyermekmisszió ügyét. A konferenciáról bővebb információ az ÜZENET 34. számában jelent meg.

PROGRAMAJÁNLÓ

– A Geshem kórus, a Szt. Prokop központ, a Mlejn Kultúrház és Prága 13 városrész szeretettel hív és vár minden érdeklődőt és zeneszerető embert a ránk következő hétvégén megrendezendő **Spiritual Fest 2010** nemzetközi fesztiválra, melynek helyszínei a **Szt. Prokop központ** (szombat, szeptember 18., Sluneční nám., Praha 13) és a **Vidouli Közösségi ház** (vasárnap, szept. 19., K Vidouli 727, Praha 13). A fesztiválon délután 14.00.tól este 22.00-ig összesen 7 ország kórusai, zenekarai lépnek a színpadra. Belépődíj tetszés szerint. További információ és részletes program a **www.festival.spiritually.cz** honlapon.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP